N°. 3913.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

ZATURDAG 17 MAART.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 16 Maart.

Onder de stukken, betreffende de voorgenomen inlijving van Savoye in het laatste *Blue-book* opgenomen, komt eene allerbelangrijkste dépêche voor van lord Bloomfield, Engelsch gezant te Berlijn, aan lord John Russell. Dit stuk is van 3 Maart. Lord Bloomfield maakt daarin melding van een onderhoud tusschen den Pruissischen minister van Buitenlandsche Zaken, baron von Schleinitz, en den Franschen zaakgelastigde, den prins de la Tour d'Auvergne. De eerste had aan den Franschen diplomaat niet verborgen dat Pruissen, na zijn vertrouwen op de keizerlijke proklamatie te Milaan over de Fransche belangeloosheid, er op rekende dat geen maatregel ten opzigte van Savoye genomen zou worden, zonder dat de groote mogendheden geraadpleegd waren.

De baron von Schleinitz merkte verder op *dat de tegenwoordige Regering van Pruissen als werktuig gediend had om de heftige verbittering, door den oorlog in Duitschland opgewekt, te bedwingen,* en zich daardoor zelfs impopulair had gemaakt. De baron von Schleinitz verklaarde voorts aan lord Bloomfield dat de Pruissische staatkunde ten eenemale tegen de aanhechting van Savoye gerigt was, en meende dat Frankrijk in allen geval moest uitgenoodigd worden, om geen stap verder tot die aanhechting te doen, alvorens een konferentie hadde plaats gehad.

Men ziet hieruit dat den baron von Schleinitz nu het te laat is, de oogen opengaan en hij, volgens zijn eigen woorden, erkent dat hij zich als werktuig van Napoleon III heeft laten gebruiken om Duitschland te vernederen. Nu houde men in het oog dat nog geen jaar geleden alle groote bladen aan den Rijn en te Parijs, en natuurlijk ook [illegible] *Utrechtsche* en *Arnhemsche Courant* op hun voetspoor, dag aan dag lofredenen hevatten op de [illegible] gematigde staatkunde van baron von Schleinitz, wiens verlichte geest begreep dat de Oostenrijksche belangen in Italië geen algemeen Duitsche belangen waren, en Europa behoedde voor eene uitbreiding van den oorlog. Nu de Keizer van natuurlijke grenzen spreekt, maar ook eerst nu, ziet de heer von Schleinitz in dat zijn verlichte geest zich bij den neus heeft laten leiden, en bekent hij droevig slechts een werktuig te zijn geweest. Hadden wij ongelijk met onlangs te beweren dat de rol, door het Europesche liberalismus in de Italiaansche aangelegenheden gespeeld, verdiende uitgefloten te worden? Men ziet het, in officiële stukken fluit het reeds zich-zelf uit.

De Kardinaal Antonelli laat de Fransche staatkunde niet zonder antwoord. De Nota, door den minister de Thouvenel aan den Franschen gezant te Rome, den hertog de Grammont, gezonden, is weldra opgevolgd geworden door een Nota van Kardinaal Antonelli aan den Pauselijken Nuntius te Parijs, welke tot wederlegging van de eerste strekt. Wij geven heden het begin van dit belangrijk stuk, aldus luidende:

Doorluchtig en Zeer Hoogwaardig Heer!

De dépêche van den 12n dezer maand, welke Z. Exc. de minister van Buitenl. Zaken in Frankrijk mij heeft doen voorlezen en daarvan afschrift gelaten en aan Uwe Em. moet bekend zijn, ten gevolge der daarvan gedane mededeeling in den *Moniteur* van 17 der gezegde maand, die dépêche behelst beweringen van zulken aard, dat het mij niet mogelijk is ze zonder eenige aanmerkingen te laten, vooral in den tegenwoordigen tijd dat in alle landen thans eene groote bekommering voor een hoogst gewigtig belang der Katholieke Kerk en voor haar verheven [illegible] aan den dag wordt gelegd. Ik meen alzoo verpligt te zijn u eenige bijzonderheden onder het oog te brengen nopens het onderwerp dier dépêche en der cirkulaire, welke dezelfde minister vroeger aan Frankrijks vertegenwoordiger bij de vreemde hoven heeft gezonden en die ook in de dagbladen is verschenen.

Bovenal, en zonder de hoedanigheid „van de staatkundige regeringswijze op de Legatiën toegepast" te onderzoeken, is het bepaald dat die Regering de plaats gehad hebbende bewegingen niet heeft kunnen uitlokken, aangezien dezelfde regeringswijze, op andere provinciën van den Kerkelijken Staat toegepast, daar dezelfde uitwerking niet heeft teweeg gebragt. Integendeel, die uitwerking, namelijk de bewegingen zijn veel meer en in veel grootere uitbreiding in het groothertogdom Toskane en in het hertogdom Parma ontstaan, welke landen gehouden werden als geregeerd te worden op eene wijze, het meest strookende met de wenschen, welke men gewoon is aan de bevolkingen toe te schrijven.

Het mag daarom gezegd worden dat de staatkundige regeringswijze volstrekt geen deel aan die bewegingen heeft, maar die bewegingen moeten worden toegeschreven aan een oorzaak, dezelfde voor al de Staten, welke er het slagtoffer van waren. En 't is voldoende gedurende de vier laatste jaren Italië te hebben bewoond of met min of meer oplettendheid de verschillende rampzalige toestanden van dat land te hebben kunnen gadeslaan en bekend te zijn door wie en door welke middelen de opstand tegen de vorsten werd voorbereid, volbragt en gesteund. De vraag *cui bono* (ten wiens voordeele) een, in strafzaken, van zoo groot belang geoordeeld beginsel, kan ten deze een meer degelijke toepassing erlangen, daar de listige handelingen van hem, die alles in 't werk stelt om zich meester te maken van de provinciën, welke men den H. Vader zou willen ontnemen, of liever, die men van het erfdeel der Katholieke Kerk zou willen vervreemden, te duidelijker zijn. Door hetgeen men aan het einde wil doen, begrijpt men wat men in den beginne heeft gewild. Lang te voren heeft men dezelfde bezwaren vooruit gezien en voorbereid, welke men thans zegt dat onoverkoombaar en onverwacht zijn. Ik geloof niemand achting te onthouden wanneer ik, door de pligt [illegible] gedrongen, in de noodzakelijkheid ben sommige bijzondere feiten en zelfs namen in herinnering te brengen. Trouwens de eene zoo wel als de andere zijn van het een tot het andere einde des Schiereilands bekend.

Ten einde niet te hoog op te klimmen en te verkorten, zal ik er mij bij bepalen op een daad van graaf Cavour in het Parijzer kongres van 1856 de aandacht te vestigen. Bij die gelegenheid wierp hij een soort van programma in de wereld van 'tgeen er in Italië moest gedaan worden en verklaarde vervolgens in de Piëmontesche kamers, goed of kwaadschiks de verwezenlijking van dat programma te willen doorzetten. Van dit oogenblik werd de langzame arbeid, sedert lang ondernomen met het oogmerk de aanhechting van Midden-Italië op touw te zetten, in dat land bedrijviger. Voorwaar, ik zou te veel te vorderen en te vervelend zijn hier al de middelen op te sommen, welke tot dat doel gebezigd worden; maar de agenten die dat gedeelte van Italië in alle rigtingen doorkruizen, het overvloedig uitgedeeld goud, de verspreiding van verboden schriften, de daden van militaire insubordinatie, vooral in den laatsten tijd, moeten onder de voornaamste geteld worden.

In verscheidene provinciën der Pauselijke Staten stelden zich personen, stout gemaakt door het gewigt hunner maatschappelijke betrekkingen, vooraan. Te Bologna, alzoo, deed zich de markies Pepoli als partijhoofd voor. In zijn huis hield hij vergaderingen van partijgenooten, omringde zich van honderden werklieden en zamelde wapens. Het goevernement, van dat alles onderrigt, was op het punt zich van zijn persoon meester te maken, maar, om licht te bevroeden redenen, bepaalde het er zich bij, aan den Franschen ambassadeur te Rome kennis te geven van 't geen er omging. Deze, na een konferentie welke hij met Pepoli te Livorno had, gaf aan het pauselijk goevernement de verzekering, welke helaas door de feiten geloochend werd, dat wij nopens den genoemden markies gerust konden zijn.

Maar wat in de geschiedenis een zeer zeldzaam en misschien eenig voorbeeld zal zijn, is wat de diplomatieke agenten van Sardinië deden ten schade der andere Italiaansche Staten, met het doel om de eerzuchtige plannen van hun eigen goevernement te bevorderen. Het gedrag van den kommandeur Buoncompagni in Toskane is niet te noemen, of het heeft een naam, dien ik mij wachten zal te noemen; en, uitgenomen den laatsten stap van den kommandeur, is, wat de heeren Migliorati en Pas della Minerva te Rome deden, weinig verschillend van 'tgeen de heer Buoncompagni deed. De eerste ging zoo verre, van in de zomermaanden zich bezig te houden met in eenige provinciën klubs ten voordeele der Piëmontesche partij te organizeren. Deze met zooveel moeite en volharding ondernomen aanhitsingen moesten uitwerking doen, en zij deden dit indedaad, door hetzij eene Piëmontesche partij te vormen, of die langzamerhand te vergrooten, welke reeds bestond, en waarbij zich schier alle ontevredenen voegden, die men in alle landen vindt, zonder dezulken daarbij te rekenen voor wie de wenschen naar een eenig en onafhankelijk Italië een verleidelijke hersenschim waren.

Maar al die mannen waren verre van het volk te zijn, ik bedoel het braaf, zedelijk, christelijk volk, en bovenal waren zij niet het landelijk volk. Het ware volk vertoonde zich met onbeschrijfelijke vreugd en bij duizendtallen toen onze H. Vader, nog geen drie jaren geleden, het ging bezoeken. Is het de eerste maal dat die volksklasse, welke de eigenlijke groote meerderheid vormt, zich door een partij laat beheerschen, die door stoutmoedigheid in hare minderheid voorziet, en van meestal onverwachte omstandigheden gebruik maakt om haar dwang op te leggen? Heeft men niet gezien dat in andere gewesten van Europa het brave rustige gedeelte der bevolking zich op dezelfde wijze liet verdrukken? Maar is dit niet juist een gevolg harer hoedanigheden?

Ik meen dat in de bovengenoemde depêche die bijzonderheden niet genoeg in aanmerking zijn genomen, toen er in gezegd werd dat, ten gevolge van het enkele feit der ontruiming van Bologna door de Oostenrijkers, „de bevolkingen zich onafhankelijk bevonden, zonder daarvoor eenige bijzondere aansporing te behoeven."

De waarheid is dat de bevolkingen, zoo als in alle dergelijke gevallen, weinig of niets er van wisten. Maar wijl door den plotselingen aftogt der Oostenrijkers, de stad ganschelijk zonder troepen was, maakte zich de partij, die, dank zij der voorafgegane bewerkingen, geheel gereed en meer en meer door de proklamatie van een der krijgvoerende partijen stoutmoedig geworden was, meester van het gezag en onderwierp aan haar overheersching het ware volk, dat tot zijn onberekenbaar nadeel en met een niet minderende smart voortgaat zich er aan te onderwerpen. Misschien zou men niet te ver gaan met te gelooven dat wanneer men eensklaps elders uit een hoofdstad het garnizoen verwijderde dat haar beschermt, er zekerlijk iets zou gebeuren zoo als te Bologna, zonder dat uit zoodanig feit ware af te leiden dat het goevernement tot dus verre slecht was of de regeerders onbekwaam waren.

Het zou nutteloos zijn hier aan te stippen om welke reden de Oostenrijkers de Romagna ontruimden. Het is genoeg er aan te herinneren dat prins Napoleon, in een rapport, gedagteekend uit zijn hoofdkwartier te Goito, op 4 Julij 1859 en tot Z. M. den Keizer der Franschen gerigt, om rekenschap zijner operatiën te doen, reeds duidelijk zegt dat het vijfde legerkorps, „welk zich in Toskane vereenigde, onder anderen met de zending was belast het Oostenrijksche goevernement door de tegenwoordigheid van de Fransche vlag op de grenzen der Romagna te dwingen, stipt de onzijdigheid in de pauselijke staten in acht te nemen;" vervolgens voegt hij er aan toe, „dat de verschijning van zijn vijfde legerkorps, gereed het Oostenrijksche leger te gemoet te gaan, aan dat leger een vrees had ingeboezemd, groot genoeg om het met spoed Ancona, Bologna en nabijgelegen stellingen op den regteroever van den Po te doen verlaten."

Hoewel gezegde partij gesteund werd door beloften, aanmoedigingen, subsidiën en duizend andere middelen, die zij gestadig uit Piëmont ontving, was zij evenwel den dag, toen zij zich van het gezag meester maakte, zoo min in getal en zwak, dat zij nauwelijks eenige honderden aanhangers op het plein te Bologna bijeen kon brengen. En toen men dezen er toe moest overhalen, om van de openbare gebouwen het pauselijke wapenschild te rukken, was markies Pepoli gedwongen hen in den waan te brengen dat dit diende om die wapenborden,

[illegible], tegen mogelijke beschimpingen te behoeden, hoewel niemand op dat oogenblik in den zin had die euveldaad te plegen.

De opstand was buitenlands voorbereid: ook zoodra hij volbragt was was het van buitenlands dat hem alle hulp werd gezonden, noodig om zich te versterken. Ammunitie, geld, soldaten, administrateurs, alles werd hem uit het buitenland gezonden.

Onder die administrateurs ziet men in de hoedanigheid van intendant in een der vier Legatiën denzelfden Migliorati optreden, van wien reeds sprake is geweest. Aan dat alles namen de bevolkingen volstrekt geen deel. Zij onthielden zich in de verhouding van vijf en negentig tegen zestig om aan de plaatshebbende verkiezing deel te nemen. Zij waren het mikpunt van allerlei plagerij. Zelfs ontkende men hun het regt hun gevoelens te openbaren. Bedreigingen, gevangenis, verbanning, alle middelen, waarvan zegevierende faktiën zich weten te bedienen, werden aangewend.

Had men op die feiten acht gegeven, men zou zekerlijk niet hebben beweerd dat de bewoners der Romagna, zonder bijzondere aansporing te behoeven, en zonder het zelfs op te merken, zich onafhankelijk bevonden. Uit de feiten zelven zal iedereen gemakkelijk het besluit kunnen trekken, of het de pauselijke regering of wel een ander goevernement is, dat wegens den opstand, in die provincie ontstaan, moet verantwoordelijk worden gesteld.

Verre van mij de Fransche wapenen te beschuldigen nog minder Frankrijk, dat aan den H. Stoel en aan de Kerk zulke uitstekende diensten heeft bewezen, maar ik kan mij toch niet beletten aan Uwe Doorluchtigheid „die onvermijdelijke logika der feiten" te herinneren, krachtens welke de Keizer der Franschen in zijn jongsten brief zegt: „dat hij niet een zekere deelname aan de uitkomst der nationale beweging kan loochenen, die door den oorlog tegen Oostenrijk in Italië werd uitgelokt." En zou onder die gevolgen ook niet misschien de opstand in de vier Legatiën moeten geteld worden?

Maar, welke de oorzaak of gelegenheid der plaats gehad hebbende rampen zij, moet aan den H. Vader of aan zijne regering de voortduur van dien betreurenswaardigen toestand worden toegeschreven? Dit schijnt men in de bereids meermalen aangehaalde dépêche te willen doen. Maar bij de lezing dier dépêche zullen de beschouwingen, welke de tastbare valschheid dier aantijging aantoonen, terzelver tijd voor den geest Uwer Eminentie zijn verschenen. Wie wenscht met meer vuur dan de H. Vader een einde te zien aan een scheuring, de bron van zoovele rampen en ergernissen bij het derde gedeelte zijner onderdanen, het treurig onderwerp der bekommeringen van het Katholicismus, en de oorzaak der diepste droefheid van het Hoofd der Kerk.

Weigert Zijne Heiligheid alzoo zijn toestemming aan eenige der voorgestelde middelen te geven, die enkele weigering zou een voldoend kenteeken zijn ten bewijze dat die middelen in tegenspraak zijn met een of ander, de vreedzame neigingen zijns harten alsmede het min of meer waar oordeel der wereld beheerschend beginsel.

Maar welke zijn de voorgestelde middelen om in de Kerkelijke Staten de eenheid te herstellen, ten gevolge wier weigering men den H. Vader ten laste wil leggen de omwentelingen, welke in de verledene acht maanden ontstaan zijn en de nog ergere die volgen kunnen?

In genoemde dépêche herinnert men eenerzijds aan de voordeelen, welke de Kerk van Frankrijk onder het tegenwoordig bestuur heeft verkregen, aan de betuigingen van kinderlijke gehechtheid door den Opperpriester van den Keizer ontvangen, aan de edelmoedige bereidvaardigheid, waarmede de Fransche wapenen den Paus op zijn troon herstelden; anderzijds doet men de voordeelen gelden welke de Kerk uit de verre krijgsondernemingen in China en Conchin-China zal trekken. De H. Vader belijdt de verhevenste gevoelens voor den Keizer der Franschen en voor de natie welke deze regeert, en niemand is onbekend met de kiesche oplettendheid en zorg waarmede hij getracht heeft en steeds tracht de gunstigste gelegenheden te vinden om aan den Keizer en aan Frankrijk zijn dankbaarheid voor de bewezen diensten en het vertrouwen te betuigen, waarmede hij nog grootere verwacht.

Om van andere bewijzen niet te spreken, zullen wij slechts de konsistoriale Allokutie van 20 Julij des verledenen jaars in herinnering brengen en de diplomatieke Nota dd. 11 Maart van hetzelfde jaar aan de Oostenrijksche en Fransche ambassadeurs gerigt, waarin de maatregelen zijn aangewezen beraamd om een einde te maken aan den kostbaren bijstand, dien de Fransche en Oostenrijksche troepen het Pauselijk goevernement bewezen hebben. Maar iedereen ziet dat dit volstrekt geene betrekking heeft op de meer geschikte middelen om den H. Vader, ingevolge de destijds gedane verklaringen, het erfdeel der Kerk geheel ongeschonden weder te geven.

Ten aanzien van dat grootsche doel biedt het verledene verscheidene herinneringen, welke den weg daartoe banen kunnen; het tegenwoordige bestaat uit weigering van krachtige hulp. Men werpt tegen iedereen [illegible] [illegible] dat het werk wil ondernemen; men stelt [illegible] vergaderingen voor; men geeft den raad zich aan [illegible] onderwerpen die men vooraf weet dat niet [illegible] zijn zich-zelven te onderwerpen. Men doet het voorstel van hervormingen, welke de H. Vader voor 't oog van God heeft moeten overwegen alvorens ze aan te nemen; eindelijk fluistert men den raad in dat hij een gedeeltelijken afstand moet doen, voor wien dit in geenerlei opzigt mogelijk is. (*Wordt vervolgd.*)

Z. M. heeft benoemd: tot burg. der gem. Adorp, jhr. C. H. Quintus; tot havenmeester aan het kanaal van Voorne te Hellevoetsluis, P. H. Leijer; op zijn verzoek eervol ontslagen: als havenmeester aan het kanaal van Voorne te Hellevoetsluis, H. Boonders; eervol ontslagen: als notaris te Nijmegen, J. H. C. A. Payen.

LEIDEN, 15 Maart. De minister van Binnenl. Zaken heeft ll. Maandag in een bijzonder gehoor ontvangen de kommissie uit onzen gemeenteraad, bestaande uit de hh. mr. D. Tieboel Siegenbeek, burgemeester, P. P. baron Taets van Amerongen, mr. N. Sikkel Gros en mr. C. W. Hubrecht, benoemd, om in het bijzonder bij Z. Exc. de belangen dezer gemeente aan te bevelen, ter zake der koncessie door de Hollandsche spoorwegmaatschappij aangevraagd, voor het aanleggen eener verbindingslijn tusschen den Hollandschen- en den Rijnspoorweg, uitgaande van Scheveningen over 's Gravenhage en Leiden tot Woerden. Wij vernemen met het meeste genoegen, dat de kommissie alle reden heeft om tevreden te zijn over de welwillendheid, die de minister ten opzigte der gemeente Leiden heeft te kennen gegeven, en dat wij alzoo met grond mogen vertrouwen dat de belangen van Leiden te dezer zake in ernstige overweging zullen worden genomen. Den volgenden dag is de kommissie ook bij den minister van financiën in een bijzonder gehoor toegelaten, waarbij haar eene even minzame ontvangst te beurt viel. (*L. C.*)

GROOTBROEK, 14 Maart. Sedert 1° Januarij is hier de nieuwe regeling van het lager onderwijs in werking gekomen en een allezins billijk jaarlijksch inkomen voor den hoofdonderwijzer vastgesteld. De mingegoeden verheugen zich over die regeling, waarbij de schoolgelden werden afgeschaft, en met hen de meer gegoeden omdat er eindelijk zou worden voorzien in de lang gevoelde behoefte aan eenen hulponderwijzer. Immers met den besten wil was het den hoofdonderwijzer niet mogelijk aan meer dan 160 schoolkinderen een eenigzins voldoend onderwijs te geven.

Intusschen, ondanks de onbekrompenheid van den gemeenteraad, daarin ondersteund en aangemoedigd door een adres aan de gemeente, ondanks de herhaalde oproepingen van den Edel Achtb. Heer Burgemeester, schijnt zich tot hiertoe geene enkele kandidaat op te doen om, tegen een salaris van *f* 300 in de zoo dringende behoefte aan goed onderwijs in deze gemeente te voorzien. Bovendien zou genoemd salaris merkelijk kunnen verbeterd worden, indien de zoozeer verlangde hulponderwijzer tevens de bekwaamheid bezat om onderwijs te geven in den zang, zoo als de gepensionneerde onderwijzer Kwast het zangkoor te Wagnum heeft gevormd.

BREDA, 15 Maart. De persoon van Jakob Wouters, oud 35 jaren, werkman aan het stations-gebouw te Esschen, werd den 13den dezer aldaar door de lokomotief, komende met den trein van Antwerpen, zoodanig overreden, dat zijn ligchaam in twee deelen op den weg is blijven liggen.

HOORN, 15 Maart. Op de markt alhier werden aangevoerd 32 stapels Kaas. Prijs: Kleine Hooi *f* 30.25.

DELFT, 15 Maart. De prijzen der Boter waren heden van *f* 50 tot *f* 62 naar kwaliteit.

BATAVIA, 23 Jan. Men leest in het *Bat. Handelsb.*:

De staat van zaken wordt meer donker dan helder. Het vreeselijk bloedbad op Borneo's zuidoostkust, waaraan niet meer dan één persoon ontsnapte, die er slechts op een afstand getuige van was, is nog met den sluijer des geheims overtogen. Misschien gelukt het later eenige moordenaren te vatten, en iets naders omtrent de toedragt te vernemen. Volgens een hier algemeen loopend gerucht dat wij, zonder er ons borg voor te stellen, mededeelen, zouden de muitelingen, door de verraderlijke vermeestering van de *Onrust* stouter geworden, ten getale van twee duizend man, de hoofdplaats Banjermassing hebben aangevallen, maar door de moedige bezetting bloedig afgeslagen zijn. Reeds vóór dien aanval echter waanden de dames met hare kinderen zich daar niet veilig, en zijn, op uitzondering van eene, naar Java vertrokken, waar zij reeds zijn aangekomen.

Omtrent Boni zijn de berigten nog schraler. Men verneemt echter uit een partikulier berigt, dat een bataljon het oorlogstooneel tegen een ander, vermoedelijk Makassar, heeft verwisseld, en dat de kavallerie en artillerie spoedig zouden volgen. Men mag zich dus vleijen eerlang de overwinnaars op Java terug te zien, waar ook hun uitstekende aanvoerder vóór 's Konings verjaardag wordt verwacht. Volgens een derde gerucht zouden verscheidene Zwitsersche soldaten te Djocjokorta eene zamenzwering, door een ander bij tijds aan het licht gebragt, gesmeed en niets minder beoogd hebben dan de overrompeling van het fort en den moord hunner officieren.

Een vierde gerucht wil, dat zich bij een der officieren van den onafhankelijken prins aldaar een geest van verzet zoude hebben geopenbaard, en deze zou zijn gearresteerd. De generaal-majoor Steinmetz, kommandant der tweede millitaire afdeeling, heeft zich, al weder volgens partikuliere mededeeling, derwaarts begeven.

In het Palembangsche hebben 80 Goemaijers (Lema. Oeloe) een rooftogt gedaan, eene dessa vermeesterd en er de bevolking uit verjaagd. Veertig man zijn van onze zijde onder den luiteant Engelhard opgerukt, gelijk eenige pradjoerits uit Lahat, om tegen de kwaadwilligen te ageren.

Op de grenzen van de afdeeling Kroë (Benkoelen) hebben eenige voortvlugtige personen getracht onrust te stoken; eenige derwaarts gezonden gewapende politiedienaren schijnen het uitbreken van onlusten voorkomen te hebben.

In het gouvernement van Sumatra's Westkust belemmerden de hoofden der onafhankelijke landschappen, in de nabijheid van Barus, door het heffen van een regt, boembong genaamd, den handel. De gouverneur zond twee inlanders derwaars, om op afschaffing van die belasting aan te dringen. Wij juichen het denkbeeld van onderhandelingen door inboorlingen te doen voeren, zeer toe. Zoo men meer waarborgen omtrent hunne onomkoopbaarheid had, zouden zij de beste diplomaten der wereld zijn.

— Het welgelukken van den stouten aanval op de *Onrust* geeft reeds, door het verlies van zoovele menschenlevens, een slechten indruk, door het vertrouwen dat de muiters daardoor op hunne krachten krijgen; zij hebben dan ook in hunnen overmoed niet nagelaten om onmiddellijk naar de Kapoeas rivier te vertrekken, om het zelfde lot te doen ondergaan aan den aldaar gestationneerden goevernements-sleper *Kapt. van Os*, komm. W. Glazer, doch deze heeft, met 18 soldaten die hij aan boord had, hen flink ontvangen en met een goed onderhouden vuur eene vreeselijke slagting onder deze overmoedigen aangerigt; vele dooden en geblesseerden zijn bij dezen aanval onder hen gebleven; bovendien heeft hij de voorzigtigheid gehad zijne vuren aan te houden en naar de Poeloe Petak terug te stoomen. Kapitein W. Glazer moet in dezen een buitengewonen moed hebben aan den dag gelegd. Behalve het afslaan van den vijand, heeft hij, ter voorkoming van een mogelijken nachtelijken overval, zijne hem toevertrouwde manschappen niet durven blootstellen en is wijselijk teruggetrokken. Zr. Ms. stoomschip *Montrado* is, dadelijk bij het ontvangen van bovenstaande tijding, met 100 man pas aangebragte troepen en goed voorzien van artillerie, hiervoor expres van Martapoera ontboden, en eenige veldstukken, de Doessoen opgestoomd, om, na hunne makkers bloedig gewroken te hebben, te trachten de *Onrust* nog vlot te krijgen.

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIJS, 16 Maart. De heer Michel Chevallier is tot lid van den senaat benoemd.

De minister van oorlog heeft den keizer een rapport ingediend, waarin hij, verwijderd van alle denkbeelden van oorlog, voorstelt de bataljons jagers van acht bataljons terug te brengen tot zes bataljons, als vóór 1853. Door den Keizer is dit voorstel goedgekeurd.

LONDEN, 16 Maart. In het Hoogerhuis heeft gisteren avond lord Taunton het voorstel gedaan, dat het Huis zijne adhæzie schenke aan het door het Lagerhuis aangenomen adres aan de Koningin betreffende het met Frankrijk gesloten handelstraktaat. Bij de toelichting van zijn voorstel ontwikkelde spr. de voordeelen welke dit traktaat aan Engeland oplevert. Het traktaat werd aangevallen door lord Malmesbury, lord Overstone en lord Derby, en op politieke, financiële en kommerciële gronden verdedigd door lord Wodehouse en de hertog van Argyle.

— De *Times* meldt, in een telegrafische dépêche, dat de Zwitsersche gezant te Parijs aan den heer Thouvenel een protest tegen de inlijving van Savoye heeft overgegeven. Zwitserland zal een nota indienen aan de mogendheden die de traktaten van 1815 hebben onderteekend, en van haar verlangen het behoud van het status quo in Savoye, benevens den waarborg van de onzijdigheid van het Zwitsersche gedeelte van Savoye.

FLORENCE, 16 Maart [Over Turijn]. De Regering heeft gisteren avond van het balkon van het paleis Vecchio het besluit afgekondigd van het Toskaansche volk, zoo als het door het hof van kassatie in openbare zitting na de opening der stembriefjes is opgemaakt. De bevolking van Toskane bedraagt 1,806,940 zielen; hieronder zijn 386,445 stemgeregtigde burgers; van deze hebben 366,571 voor de inlijving van Toskane bij de konstitutionele monarchie van Koning Viktor Emmanuel en 14,925 voor de

oprigting van een onafhankelijk koningrijk gestemd. Het getal verloren stemmen is 4949. Een onafzienbare volksmenigte vulde de straten; overal wapperden de nationale en Fransche vlaggen; alle huizen waren reeds bij het vallen van den avond schitterend verlicht. Het Signoriaplein weergalmde van patriotische liederen en vreugdekreten. De geestdrift des volks op het oogenblik der afkondiging was onbeschrijfelijk. De forten van de stad begroetten het heugelijke feit met een salvo van 101 kanonschoten.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 Maart. Naar men beweert heeft Sardinië Savoye en Nizza aan Frankrijk geheel afgestaan, even als Oostenrijk Lombardije gegeven heeft. Sommigen gaan zoo ver van te zeggen, dat de afstandsakte reeds op de Tuileriën ontvangen is, doch dit gerucht mag voorbarig geacht worden, wijl het Parlement van Turijn de zaak eerst moet bekrachtigen.

Geheel Savoye zou aan Frankrijk komen. Napoleon wil aan Zwitserland alleen eenige handelsvoordeelen en de onzijdigheidsverklaring van Faucigny en Genève toestaan. Men gelooft dat die beslissing in de kantons weinig genoegen zal geven, wijl zij den geheelen linkeroever der Bodenzee aan Frankrijk levert.

Men beweert dat de Bondsraad aan zijn vertegenwoordiger alhier gelast heeft den heer Thouvenel te berigten, dat Zwitserland alle verbindtenissen van onzijdigheid als nietig zal verklaren, indien Savoye bij Frankrijk wordt ingelijfd, zonder dat de Bond de waarborgen ontvangt, welke zij voor de veiligheid van 's lands grenzen eischt.

Zwitserland heeft ongetwijfeld andere mogendheden geraadpleegd, alvorens zich zoo stout tegenover Frankrijk te plaatsen.

Naar beweerd wordt, heeft de Keizer een geheimen koerier aan Viktor Emmanuel gezonden, opdat deze de Romagna niet bij Piëmont inlijve, zelfs al is de kiezing ten eenemale daarvoor. Gebeurde het, dan had maarschalk Vaillant in last onmiddellijk Lombardije te verlaten, en Sardinië geheel aan Oostenrijk over te laten. Ook verzekert men dat de Koning niet zonder bezorgdheid is voor den kerkelijken ban, die hem boven het hoofd hangt. Intusschen kan niet gezegd worden, dat, in weerwil van dit alles, de Koning zijne plannen niet zal doorzetten.

Verscheiden leden der behoudende partij uit Toskane en Parma worden hier verwacht en wel, naar men zegt, op uitnoodiging van deze regering. De Keizer gaf dezer dagen [illegible] gehoor aan Italianen, en James Facy, die in de Zwitsersche zaken eene groote rol speelt moet een geruimen tijd op de Tuileriën vertoefd en met warmte de zaak van Chablais en Faucigny bepleit hebben, maar zonder eenig gevolg.

— De zaak van Mgr. Dupanloup houdt geheel Parijs bezig. Toegangskaartjes tot het paleis van Justicie zijn bijna niet te krijgen. Men beweert dat prins Napoleon ze voor zich en zijne vrienden genomen heeft, ten einde den bisschop van het *auditorem benevolum* (welwillend publiek) te berooven, dat gaarne in de zaal zou zijn.

Naar men verneemt zal Mgr. Dupanloup voor de balie verschijnen met den deken der advokaten zijner bisschoppelijke stad, wijl, gelijk bekend is, deze laatsten gewenscht hebben bij het regtsgeding vertegenwoordigd te zijn. De heeren Berryer en Dufaure zullen den prelaat verdedigen. De eerste is geheel hersteld, en zal zich ongetwijfeld met kracht doen hooren ter verdediging der Kerk, welke in den persoon van Mgr. Dupanloup wordt aangevallen. Het is voor niemand twijfelachtig, dat het regtsgeding alleen opgeworpen is om de Fransche geestelijkheid te vervolgen. In eene vergadering van Kardinalen, welke onlangs gehouden werd, is besloten om den bisschop, die de zaak des Pausen zoo krachtig verdedigd heeft, in geen geval te verlaten.

Was eerst bepaald, dat de heeren Jules Favre en Plocque voor den *Siècle* en mevrouw Bertin zouden pleiten, zoo wordt thans berigt, dat de minister van Eeredienst gewild heeft dat de heer Senart voor de klagers zoude optreden. Deze was in 1848 de republikeinsche voorzitter der nationale vergadering en is nu rijksadvokaat aan het ministerie van Eeredienst en Onderwijs.

Mevrouw Bertin had niet den minsten lust voor wijlen Mgr. Rousseau op te treden, maar men heeft alle moeite aangewend om hare toestemming te verkrijgen ten einde Mgr. Dupanloup te vervolgen.

Men verneemt, dat de heer Chaix d'Estange, die het openbaar ministerie moet vertegenwoordigen, niet op zijn gemak is. Hij schijnt volstrekt niet ingenomen met de heeren Berryer en Dufaure, wier welsprekendheid hem eene gevoelige nederlaag kan toebrengen. Het is onbekend of Mgr. Dupanloup zal spreken, maar zoo dit gebeurt houdt ieder zich overtuigd dat hij gelijk zal staan met de vierschaar en tegenpartij en toehoorders zal beheerschen. Het gansche geregtshof houdt het er voor, dat de zaak des prelaats, met het oog op de beginselen, niet verloren kan worden. Of hij echter feitelijk zal verliezen moet weldra blijken.

— Men meldt uit Madrid per telegraaf, dat jl. Maandag een Marokkaansch gezant aan maarschalk O'Donnell een brief gebragt heeft van den Keizer van Marokko, waarin deze zijn verlangen naar den vrede doet kennen en den maarschalk verzoekt eene voor de natiën voordeelige schikking gemakkelijk te maken. O'Donnell heeft hierin toegestemd, doch zal daarom de operatiën van het leger niet schorsen.

ENGELAND.

LONDEN, 15 Maart. *Reuters Office* deelt een berigt uit Turijn mede, waarin wordt gemeld, dat Piëmont in den afstand van Savoye en Nizza toestemt, en dat er een partikulier traktaat daaromtrent tusschen Frankrijk en Piëmont bestaat; er zal eene stemming van de stedelijke raden worden gehouden. Daarna zullen Frankrijk en Piëmont de bepalingen mededeelen, aangaande de grensscheiding, welke door hen zijn overeengekomen. Piëmont doet afstand van Savoye tot aan den berg Cenis en van Nizza tot Villafranca, die stad daaronder begrepen. Frankrijk verkrijgt insgelijks de distrikten Chablais en Faucigny.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 14 Maart. De nasporingen in de zaak der opligterij bij het leger gepleegd, worden met kracht voortgezet. Het getal gevangenen moet reeds 82 bedragen. Men noemt personen, waarover men verbaasd staat. Zoo moet een millionnair, de bankier Rivoltella te Triëst, van wien men twee dagen geleden zeide dat hij gevlugt was, gevankelijk binnen gebragt zijn. Zoo ook een andere leverancier, Perugia geheeten. De direkteur der krediet-vereeniging Richter, werd reed driemaal verhoord. Men zeide dat hij bij zijne gevangenneming weerstand geboden had, doch dit moet niet zoo zijn, wijl hij zich onmiddellijk onschuldig verklaard heeft.

Onder de vele geruchten, hierover in omloop, behoort ook dat uit Bohemen brieven en deputatiën zijn aangekomen, waarbij het aanbod wordt gedaan, om een aanzienlijken borgtogt te stellen, indien de hoofdbeschuldigden, inzonderheid de heer Richter, gedurende de instruktie dezer zaak op vrije voeten mogen blijven. Men verzekert echter, dat daartoe geene mogelijkheid bestaat, hoezeer er ook bij velen groote sympathie voor den heer Richter en diens familie bestaat, en zelfs eenige personen met zekerheid durven beweren, dat hij weldra in vrijheid zal worden gesteld.

De geheele zaak is uit de dagen van Solferino herkomstig. De plotselinge vrede heeft het opzeggen van aanzienlijke afleveringen ten gevolge gehad. Juist waren verscheidene kontrakten gesloten, zoodat de Staat millioenen aan schadevergoeding betalen moest. De meeste kontrakten nu waren valsch, zoodat generaal von Eynatten de millioenen met zijne handlangers gedeeld heeft.

Een voornaam Boheemsch fabriekant moet ook in hechtenis zijn.

Intusschen is men zeer verwonderd dat de baron von Eynatten, die zich reeds buiten 's lands bevond, vrijwillig naar Weenen teruggekeerd is, vooral wijl hij kort voor zijne afreize van daar eene ernstige waarschuwing ontving.

Met vele hoofd-officieren bij graaf Grünne op een souper genoodigd, wilde hij in de reeds volle zaal naast graaf Benedeck plaats nemen. Deze stond dadelijk op en zeide, niet aan ééne tafel te willen zitten met iemand op wien zulk eene zware verdenking rustte, en dit te zullen vermijden tot deze zich daarvan gezuiverd had. De maarschalk verliet nu de zaal en alle gasten deden als hij, zoodat baron von Eynatten met graaf Grünne alleen bleef.

Deze laatste wordt thans veel besproken.

BERLIJN, 14 Maart. Groothertog Nikolaas van Rusland is heden ochtend alhier aangekomen en aan het hôtel der Russische ambassade afgestapt. Na bezoeken met den prins-regent en de overige prinsen te hebben gewisseld, begaf hij zich naar HH. MM. op Sanssouci. Heden middag was er te zijner eere groot diner bij den prins-regent. Naar reeds gezegd is, zet de grootvorst nog heden avond de reis naar Stutgart voort.

— Door het komité der nationale vereeniging wordt eene verklaring openbaar gemaakt, gerigt tegen de theorie der natuurlijke grenzen en tegen de inlijving van Savoye, en wordt daarbij tevens de noodzakelijkheid aangetoond, dat Duitschland bij het naderend gevaar eenstemmig zijn moet.

— Het *Dresdner Journal* bevat een scherp gesteld artikel over de inlijving van Savoye. Het blad wijt de schuld daarvan aan Engelands politiek, welke de grondslagen, waarop te Villafranca de vrede werd gesloten, verzwakte, alsmede aan de lijdelijkheid der overige mogendheden, tegenover het niet ten uitvoer leggen van het Zurichsche verdrag. Thans, zegt het blad, zou de oppositie te laat komen, daar de aansluiting als een *fait accompli* kan worden beschouwd.

— Uit St. Petersburg wordt berigt dat prins Gortschakoff aan eene keelziekte lijdt.

De kommissie voor de vrijmaking der boeren heeft reeds twee der deputatiën uit de gewesten ontvangen, die op 's Keizers last de noodige inlichtingen komen geven. Zij zijn bij den Keizer ontvangen, die het hoog belang te kennen gaf, dat hij in de vrijmaking stelde. Terzelfder tijde heeft hij het gerucht gelogenstraft, als had hij minder vertrouwen in den adel des rijks, wijl deze eenigen wederstand geboden en zich niet sterk beijverd had, om de lijfeigenen de vrijheid te schenken.

ITALIE.

ROME, 12 Maart. De Paus heeft den St. Pieter bezocht, waar hij elken Vrijdag van de Vaste den kruisweg bidt. Eene menigte aanzienlijken was daar zamen gestroomd om hunne gebeden met die van Z. H. te vereenigen.

Het *Giornale di Roma* bevat eene lange lijst van adressen, welke nog dagelijks uit alle oorden der wereld herwaarts komen, en waarbij Frankrijk geenszins het minste is.

Als bewijs hoe onwrikbaar de Paus vertrouwt dat de pogingen der revolutie zullen beschaamd worden, kan dienen dat hij uitgebreide werken aan het Vatikaan bevolen heeft, welke uit zijne bijzondere kas zullen bekostigd worden.

De Toskaansche Bisschoppen hebben zich ten getale van twaalf vereenigd, om zich krachtig te verheffen tegen de laatste besluiten van Ricasoli.

Bijna alle vlugschriften over het Romeinsche vraagstuk zijn in het Italiaansch vertaald. Onder de voornaamsten telt men de geschriften van Mgr. Dupanloup, Parisis, Pie en Gerbet, de heeren Nettement, Poujoulat en Villemain. Ook lord Normanby's geschrift: "*Het Kongres en het Kabinet* is vertaald en wordt gretig gelezen.

TURIJN, 13 Maart. Het geheele garnizoen, onder bevel der generaals Cialdini, Cucchiari, Molland en La Marmora heeft de stad verlaten en is in de rigting van de Romagna opgerukt, want zoo eene botsing met de vijandelijke troepen plaats grijpt, zal het daar zijn. De troepen van Midden-Italië mede gerekend, beschikt Piëmont over 120,000 man.

Fransche en Engelsche agenten zijn dezer dagen naar Midden-Italië vertrokken, en men zegt dat de heer Reiset hier terug zal keeren. Het ziet er zeer donker uit.

— Mazzini heeft zich ook over den afstand van Savoye laten hooren, bij eenen brief aan Koning Victor Emanuel gerigt. Hij zegt daarin onder anderen: Het lot van Savoye van een geheim verdrag tusschen eenen despoot en eenen minister afhankelijk te maken, hun de magt te laten om over het vaderland van 600,000 menschen te beschikken, zou de verloochening van alle volks-souvereiniteit wezen, zou zijn terugkeeren tot de eeuw toen roofridders, vorsten geworden, steden voor goud verkochten; dit zou zijn met een onuitwischbare vlek der ondankbaarheid de banier van Piëmont bezoedelen. Daar te midden Alpen, tusschen Frankrijk en Italië, was de bakermat uwer familie. Van daar breidde zich langzamerhand en geduldig uwe magt uit over den bodem van Italië. Het gehoorzame en, ofschoon onderdrukte, toch getrouwe Savoye was het steunpunt van uw huis. Gedurende acht eeuwen gaf het u zijn bloed en zijn goed; en thans, Sire, wilt ge, in de hoop uwe bezittingen met behulp der wapenen van eenen anderen te vermeerderen, dit land aan het vreemde despotismus overlaten. Sire, gij zwoert het de bij de konstitutie verleende vrijheid ongeschonden te zullen bewaren, en thans, Sire, wilt ge krachtens een ruilhandel, tot hetzelve zeggen: "Van nu af aan zij alle vrijheid bij u verstikt! Ik boei u aan de aarde, waar de tirannij van een enkel man en Cayenne en Lambessa alle moed, alle openbaring van gedachten, alle middelen van vooruitgang verstikken!" Sire, ik bemin de Koningen niet, en toch smart het mij te zien dat een Italiaansch Koning — een Koning die zoo dapper op het slagveld was, zulk een misslag begaan wil." Ten slotte zegt Mazzini tegen Viktor Emmanuel: "Het plan van den afstand van Savoye zal ernstiger gevolgen hebben dan men denkt. Wordt het uitgevoerd, zoo zullen wij het als een verraad aan het land en aan de staatsregeling beschouwen, en naar deze overtuiging handelen."

BELGIË.

BRUSSEL, 15 Maart. De heer Charles Cogels, die, gelijk reeds gemeld is, den H. Vader het adres der Katholieken van Antwerpen heeft overhandigd, geeft in een brief uit Rome verslag van zijne ontvangst op het Vatikaan.

Hij roemt de welwillendheid en vaderlijke eenvoudigheid des Pausen en bevestigt, wat reeds gemeld werd, dat het kalme uiterlijk van Z. H. het kenmerk draagt van zijne gelaten en geruste ziel, te midden der stormen welke de Kerk teisteren.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 16 Maart.

BEVALLEN (13 Maart): C. van Eeghen, geb. Huidekoper, D. — (14 Maart): K Sanders, geb. Duitz, Z.

OVERLEDEN (12 Maart): B. Nachenius, 78 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

Fonds	Rente	16 MAART 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	106¾	a		
Nederl. Bank	4 ″		″		
Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pCt.		64½	″		
Dito Dito	3 ″	76 3/16	″	76¼	
Dito Dito	4 ″	98	″	98⅜	98¼
Oost-Ind. Leening	4 ″		″		
Amortisatie-Syndikaat	3½ ″	95	″		
Handel-Maatsch. op rescontre			″		
Aand. Holl. Spoorweg			″		
Leening idem	4½ ″		″		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ ″		″		
België, Cert. Adm. B. Bk.	2½ ″		″		
Dito *Rothschild*	2½ ″	51⅞	″		
Frankrijk, Certifikaten	3 ″		″		
Spanje, Obligatiën	1¾ ″	33 15/16	″	34 1/16	34
Dito	3 ″	44½	″		
Dito Binnenlandsche	3 ″	43	″	43 1/16	43 1/16
Amortisable Schuld		13⅞	″	14⅝	14½
Bewijzen Coupons		4 15/16	″	5	
Portugal, Obligatiën	3 ″	43 7/16	″	43½	
Dito 1856/1859	3 ″	42 1/16	″	42⅛	42 1/16
Uitgestelde		31¼	″		
Rusl., Obl. bij *Hope en C°.*	5 ″	103¼	″	103⅜	
Dito bij idem 1828/1829	5 ″	102⅛	″		
Cert. bij idem 1831/1833	5 ″	84 13/16	″	85	
Dito bij idem 1840	4 ″	79½	″		
Dito bij *Stieglitz*	4 ″	79 9/16	″	79⅝	
Dito Nieuwe	4 ″	79¼	″		
Dito 5de Serie	5 ″	89½	″		
Dito 1855, 6de Serie	5 ″	99⅛	″	99¼	
Dito Adm. te Hamburg	5 ″		″		
Dito dito te Londen	5 ″	98¾	″		
Dito dito dito	4½ ″		″		
Dito dito dito	3 ″	62¼	″		
Inschrijv. in Assignatiën	6 ″		″		
Certifikaten van dito	6 ″	60⅝	″		
Spoorweg Aktiën	5 ″		″		
Polen, Aand. 1835, fl. 500		158½	″		
Obligatiën	4 pCt.	77⅞	″		
Pruissen, Oblig.	4½ ″		″		
Dito 1859	5 ″	101¾	″	101⅞	
Aandeelen 1854	3½ ″		″		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 ″		″		
Dito dito	4 ″		″		
Dito Metalliek	5 ″	47½	″	47 9/16	47½
Dito dito	2½ ″	25¾	″		
Dito Rente Amsterdam	5 ″	6⅞			
Dito Nationale 1854	5 ″	53 7/16	″	53 9/16	53½
Weener Bankaktiën	ƒ		″		
Dito Aand. fl. 250, 1839	″		″		
Dito dito ″ 250, 1854	4 pCt.	238	″	228¾	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			″		
Napels, Cert. bij *L en B.*	5 ″		″		
Dito bij *Rotschild*	5 ″		″		
Denemarken, Obl. te Lond.	5 ″		″		
Dito	3 ″	99	″		
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″		″		
Dito 1839 van £ 100	5 ″		″		
Dito 1843 ″ ″ 100	5 ″		″		
Dito 1852	4½ ″	89¾	″		
Dito 1858	4½ ″		″		
Sardinie	5 ″		″		
Peru, Geldl. 1854	4½ ″		″		
Dito te Parijs	″	12 11/16	″	12 13/16	12 11/16
Ecuador, Oblig. 1855	1 ″	25 7/16	″	25½	
Venezuela, Obligatiën	3 ″		″		
Dito	1½ ″	14⅜	″	14 7/16	
Grenada, Obligatiën	4 ″		″		
Dito Uitgestelde			″		
Mexiko, Obligatiën	3 ″	20 15/16	″	21	
Nrd-Amer. Ph. *Hope en C.*, Lr. A	″	97½	″		
Dito dito Lr. B	″		″		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		″		
Illinois Spoorw. Aandeelen			″		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	82¼	″		
Galvest. Spoorweg Oblig.	8 ″	46	″	47	46
Louisiana	5 ″		″		
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5 ″		″		

Handel-Maatschappij kontant ——; dito Leening 1858 4 pCt. ——; Russische Spoorweg volgetourneerde 5 pCt. 212½, 13; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr.-Oost. Spoorw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; 5 pCt. Maryland 94; 4½ pCt. Fransche 89¼.

Spaansche fondsen eenigzins aangenamer van stemming; bij eenige handel in Amortisable. Overigens was de handel in de andere fondsen van zeer weinig beteekenis.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt, Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 pCt.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 15 Maart. België 2½ pc. 55⅝ g. 4½ pc. 97⅝ p Metal. 50¼ g; Nation. 56½ g; Spanje 1½ pc. 33½ g; 3 pc 43¼ g.

PARIJS, 15 Maart. 3 pc. Rente 68.05; 4½ pc. id. 95.75; Fr. Oost. Spoorw. 502.—; Credit mobilier 747.—; 3 pc. Spanje 42¾; 1¾ pc. id. 34 Spanje Passive —; Russ. Spoorw. Aktiën —; Rom. Leening 81½.

MADRID, 12 Maart. Spanje 3 pc. 44.40; 1¾ pc. 34.55.

LONDEN, 15 Maart. Cons. 94¾ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 22 a —; 4½ pc. Peru 72⅜; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds 81¾, 2¾ pc. Grenada — a —; id. uitgestelde — a —; 2½ pc. Venez. 26¾ a —; 1 pc. id. — a —, 3 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje 45¾ a —; 1¾ pc. id. 34¼ a —; Coupons 4⅞ a —; Amortis. 14⅜ a —; 4½ pc. Russen 98 a —; 5 pc. id. 108 a —; 2½ pc. Holland 66⅛ a —; 4 pc. id. 102⅛ a —; Illinois Shares 56 a —; id. 7 pc. Oblig. 81 a —; Sardinië — a —; Ecuador — a —.

WEENEN, 15 Maart. Met. 5 pc. 69.50; 2½ pc. —.—; Nat. 77.60; Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 862; Noord-Baan-akt. 195; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 191.—; O.-Fr. Spoorw.-akt. 263.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 153.—; Wissel op Londen 3/m. 13.25; Parijs —.—; Frankf. —; Amst. —.—; Goud 32.50; Zilver —.

BERLIJN, 15 Maart. Metalliek 5 pc. 51¼; Nationale 57¾, Stiegl. 5de serie 94½; 6de id. 105; 5 pc. Eng. Russ. 107, Nieuwe 3 pc. 63¼; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99¾; id. Nieuwe 5 pc. —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —, Wissel op Londen 2/m. 6 th. 18, Parijs 79½, Hamburg 150⅜; Amst. zigt 141¾, Weenen 2/m. 74⅜, Petersburg 3/w. 96⅜.

HAMBURG, 15 Maart. 3 pc. Rusland 60½, 4½ pc. id. —, 3 pc. Spanje 40½, 1¾ pc. id. 31¾, Vereinsb. 98½, Noord-Duits. bank 83½, Mexikanen —, Wissel op Londen 3/m. —.—, Amst. —.—, Diskonto —.

FRANKFORT, 15 Maart. Metalliek 5 pc. 49¼; Nation. 55¾; Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 42¾, 1¾ pc. 33¾, Bankakt. —, Wissel op Londen 116¾, Weenen 87¼; Parijs —; Diskonto —.

Wisselkoers.

2/m.	Parijs	ƒ 55⅜	2/m.	Livorno	ƒ 38⅜
Zigt	″	″ 55 13/16	″	Napels	″ 79
2/m.	Bordeaux	″ 55	3/m.	Petersburg	″ 166½
½/m.	″	″ 55⅜	6/w.	Weenen	″ 85½
3/m.	Madrid	″ 239	″	Augsburg	″ 99
″	Cadix	″ 240	″	Frankfort	″ 99½
″	Sevilië	″ 237	2/m.	Hamburg	″ 35 1/16
″	Bilbao	″ 237	Zigt	″	″ 35 3/16
″	Lissabon	″ 40⅞	2/m.	Londen	″ 11.60
″	Porto	″ 41	Zigt	″	″ 11.67½
2/m.	Genua	″ 45⅞		Rotterdam	″ ⅛

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIËN.

Metalliek	ƒ 21,65	a	—	Pruissische	ƒ 34¾	a	—
d°. Nation.	″ 23,60	″	—	Spaansche	″ 2,38	″	—
Napelsche	″ —,—	″	—	d°. Buitenl.	″ 55⅛	″	—
Div. in £	″ 11,60	″	—	Hamb. Russ.	″ 32⅝	″	—
Eng. Russen	″ 11,80	″	—	Russ. in Z. R.	″ 88½	″	—
Fransche	″ 65⅛	″	—	″ ″ P. R.	″ 9 9/16	″	—
Belgische	″ 55¾	″	—	Polen. Fl.	″ 26⅞	″	—

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à ƒ 10 per Stuk	ƒ 9,60 à 9,70
Oude Gerande Dukaten	″ 5,50 ″ 5,60
Wigtige Souvereinen	
″ Pistolen	″ 9,50 ″ 9,60
Stukken van 20 Franks	″ 9,25 ″ 9,35
Baren Goud en Speciën à ƒ 1442,60 per Ned. ℔ fijn	9¼ à 10¼ pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters	per Stuk ƒ 2,55 à 2,60
Stukken van 5 Franks	″ 2,33 ″ 2,36
Brabandsche Kroonen	″ 2,65 ″ 2,70
Fransche	ƒ 2,70 ƒ 2,75
Pruissische Daalders	″ 1,75 ″ 1,78
Zilver 1000 à 980	″ —,— ″ —,—
″ 900 ″ 700	ƒ 104,20 à 105,—

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 16 Maart.

Tarwe prijshoudend: 126 ℔ o. b. Poolsche ƒ 323; 79, 80 k° o. witb. dito ƒ 356 per 2400 kilo; 135 ℔ o. Rostocker ƒ 334; 129, 130 ℔ Vriessche ƒ 285, 290; 130 ℔ dito ƒ 284 N.-H. k.; 450/2 ℔ ger. dito ƒ 252 N. H. k.

Rogge onveranderd: 118 ℔ n. Archangel ƒ 200; 129 ℔ Pruissische ƒ 247; op levering in April ƒ 192; Junij ƒ 295; Julij ƒ 195.

Garst, Haver en Boekweit zonder handel.

Op 9 vaten Olie te leveren: in April ek. 67½; Okt. en Nov. 71 £. *Raapolie* op 6/w. ƒ 41¼; Vliegend ƒ 40; in Mei ek. ƒ 39¾ a 40; Sept. ƒ 41½ a ¾; Okt. ƒ 41¾ a 2; Nov. ƒ 42; Dec. ƒ 42¼. *Lijnolie* op 6/w. ƒ 32¾; Vliegend ƒ 31½; in April ek. ƒ 31¾; Mei ƒ 32¼ a ½; Sept., Okt., Nov. en Dec. ƒ 33¾ a 4. *Hennepolie* op 6/w. ƒ 37¼: Vliegend ƒ 36. *Raapkoeken* de 1000 stuks ƒ 64 a 68. *Lijnkoeken* de 100 st. ƒ 14 a 15.

ROTTERDAM, 15 Maart. Rogge: 146/2 ℔ Archangel ƒ 207. — Boekweit: op 140/2 ℔ Belgische ƒ 210. — Koolzaad: Fransch £ 60.

SCHIEDAM, 15 Maart. Rogge. Verkocht: 147/2 ℔ Libau ƒ 214 kt., 216 6/w.; 143/2 ℔ Reval ƒ 219 3/m.; 142/2 ℔ o. Archangel ƒ 198 3/m.; 147/2 ℔ j. Libau ƒ 218 6/w. — Gerst: 126/2 ℔ Windau ƒ 195 6/w. — Moutwijn ƒ 15,75; Jenever ƒ 21,25; Amst. Proef ƒ 22,50 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling ƒ 1,40 per kerel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 16 Maart. Van Heemstede Obelt, Johannes Christiaan, Batavia.

HELVOET, 15 Maart, Mijboom, Henriëtte Elizabeth Suzanna, Batavia. - Meuldijk, Ceres, New-York.

BROUWERSHAVEN, 15 Maart. Bouten, Kosmopoliet, Batavia n. Dordrecht.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 16 Maart, in lading naar:

Manh. en Ludwigh.	H. S. Wilson, Rijn en Amstel.
Keulen.	G. Scholten, Cöln N°. 8.
Maastricht, Luik en Aken.	P. van IJwaarden, Stad Amsterdam.
Keulen.	W. van de Poll, Maria.
Maintz.	J. Letz, Maintz N°. 5.
Mannheim.	P. J. Itschert, Eintracht.
Dusseldorp en Duisburg.	G. Koene, Niederrhein N° 10.
Frankfort.	D. C. Heep, Frankfort N° 18.

AMSTERDAM, 15 Maart, vertrokken naar:

Keulen.	W. Vogel, Cöln N°. 14.
Mannheim.	E. Kroell, Stolzenfels.
Maintz.	B. Kirschreiber, Maintz N°. 5.
Urdingen.	A. J. Hoorn, Vrouw Hendrika.
Dusseldorp.	C. Wassing, Vrouw Geertruida.
Wesel.	E. T. Beijer, de Hoop.

Rijnhoogte ARNHEM, 15 Maart 2 el 3 p. 5 duim.
KEULEN, 15 ″ 9 vt. 9 ″

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGEMENT.

Op Maandag 19 *Maart, des avonds ten vijf ure.*

1. Gebouw en Tuin, *de Fransche Tuin*, Plantaadje Middenlaan, V 145. — 2. Houten Gebouw, Plantaadje Lijnbaansgracht. — 3. Huis, hoek Plantaadje Prinsengracht, V 144. — 4. Dito, Plantaadje Prinsengracht, V 200. — 5. Huis en Erve, Oudezijds Achterburgwal, K 493. — 6. Huis, Tuin en Erve, Weesperstraat, W 58. — 7. Huis, Loodsen, Tuin en Fundeering van den afgebranden Molen *het Blok*, Kostverloren Weteringpad, buiten de Willemspoort, WW 91 à 94. — 8. Huis en Erve, Korte Keizersdwarsstraat, O 309. — 9. Grafstede, Gereformeerde Oude Kerk, Zuidzijde, N° 432.

Advertentiën.

(2437) Heden beviel zeer voorspoedig van eene *DOCHTER*, M. C. C. MEIJERAAN, geliefde Echtgenoote van J. A. A. KUPERS.
AMSTERDAM, 16 Maart 1860.

(2435) Heden overleed, tot onze innige droefheid, na een langdurig, smartvol doch geduldig lijden, onze geliefde Zuster MARIA LOUISA JANSSEN, in den ouderdom van 50 jaren, na voorzien te zijn geweest van de H. H. Sacramenten der stervenden.
AMSTERDAM, N. W. JANSSEN.
14 Maart 1860. Uit aller naam.
Strekkende deze tot algemeene en bijzondere kennisgeving voor vrienden en bekenden.

Kiezers-Vereeniging de Grondwet.

Bij de verkiezing op Dingsdag 20 Maart 1860, van een Lid der Tweede Kamer der Staten-Generaal wordt door deze Vereeniging aanbevolen, de Heer

T. J. STIELTJES.

Het Bestuur der Vereeniging,
E. DANIEL WOLTERBEEK.
J. DE BOSCH KEMPER.
J. F. BOOMS.
J. E. BONNIKE.
W. C. MEES.
H. MEINESZ.
(2433) M. H. 's JACOB.

AANBESTEDING.

Op Donderdag den 22 Maart 1860, des voormiddags ten 12 ure, zal de Heer W. F. BLOM, bij F. BREIJINCK, in het Hôtel des Pays-Bas te Kampen aanbesteden:

HET BOUWEN VAN EEN GESTICHT MET BEWAARSCHOLEN.

De Bestekken liggen ter lezing: te Kampen in genoemd Hôtel; te Zwolle bij C. VAN DER MOLEN; teekening en bestek bij den Koster der Lieve-Vrouwekerk te Kampen.

's Morgens voor de besteding aanwijzing in loco; inlichtingen op *franco* aanvrage bij den Ingenieur en Architect H. J. WENNEKERS te Zutphen. (2436)

Een jong Mensch, goed kunnende Rekenen en Schrijven, de Fransche en Duitsche talen kundig, wenschte geplaatst te worden op een **Kantoor** als **jongste Bediende**. Reflecteerende gelieve zich te adresseren onder Letter B. Bureau dezer Courant. (2434)

(2431) Door J. W. TEN HAGEN, A... N° 22, te 's Gravenhage, is ver...

PROSPECTUS VAN EEN

Catalogus van Roomsch-Katholijke Werken, Tijd- en Vlugschriften sedert 1795—1860, in Noord-Nederland uitgekomen, en in alphabetische, chronologische en systematische orde gesteld.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.